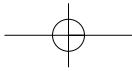
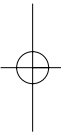
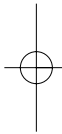

 Publicatiebureau
Publications.eu.int

ISBN 92-894-6886-6

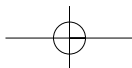
9 789289 468862 >

De reis van de zwaluwen

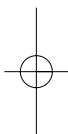
Europese Commissie

Deze publicatie werd uitgegeven door het Directoraat-Generaal Milieuzaken en is verschenen in de officiële talen van de Europese Unie.

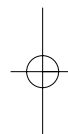
De publicatie is eveneens beschikbaar op de website van het Directoraat-Generaal Milieuzaken voor Jeugd en Milieu: http://europa.eu.int/comm/environment/youth/index_nl.html

Scenario: Benoît Coppée
Illustraties: Nicolas Viot
Technische realisatie: Qwentès KANTOR

Europe Direct helpt u antwoord te vinden op uw vragen over de Europese Unie

Een nieuw gratis nummer:
00 800 6 7 8 9 10 11

Meer gegevens over de Europese Unie vindt u op Internet via de Europaserver (<http://europa.eu.int>).

Bibliografische gegevens bevinden zich aan het einde van deze publicatie.

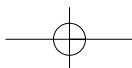
Luxemburg: Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, 2004

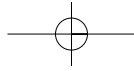
ISBN 92-894-6886-6

© Europese Gemeenschappen, 2004
Overneming met bronvermelding toegestaan.

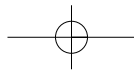
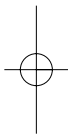
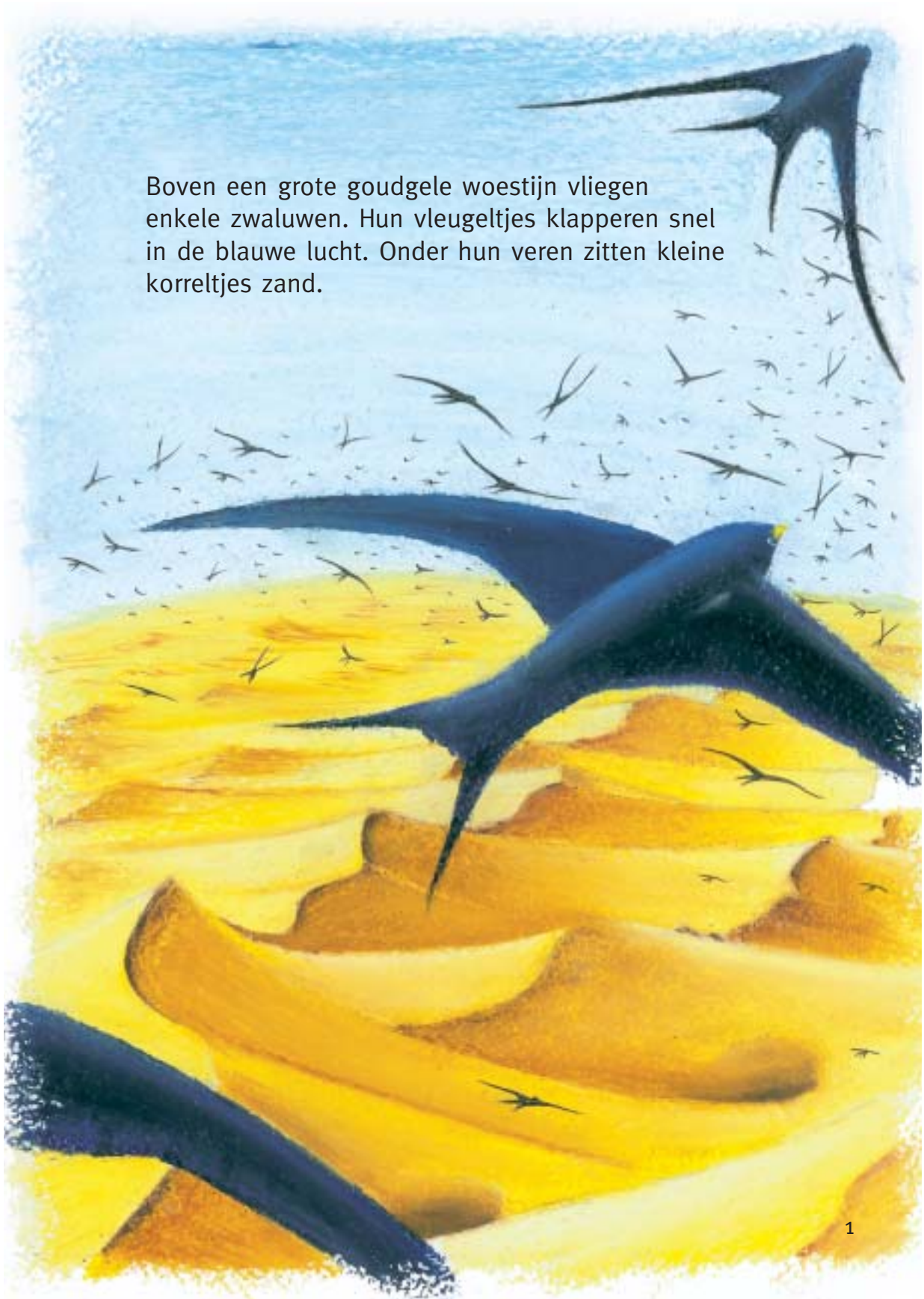
Printed in Belgium

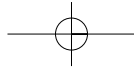
GEDRUKT OP GERECYCLEERD PAPIER

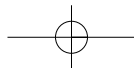
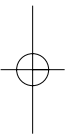
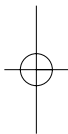
Boven een grote goudgele woestijn vliegen enkele zwaluwen. Hun vleugeltjes klapperen snel in de blauwe lucht. Onder hun veren zitten kleine korreltjes zand.

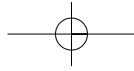

Ze zweven, de zwaluwen, hoog in het zwerk.
Ze kwetteren tegen elkaar alsof ze willen zeggen:
- Snel! We komen te laat! Onze vrienden zijn al bijna
aangekomen! Snel!

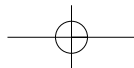
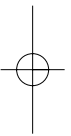
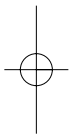
Want zo reizen de zwaluwen. Ze reizen van groene
velden naar woestijnen en van woestijnen naar
groene velden. Mensen noemen dat: "Vogeltrek".
Zwaluwen noemen dat eenvoudigweg: "Reisplezier!
Wonen waar en wanneer ik wil!"

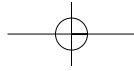

Op datzelfde ogenblik waait een zacht briesje door de straten van het stadje Merlijn. Het is lente. Iedereen lijkt gelukkig behalve Tom. Al enkele dagen kijkt hij bezorgd naar de hemel. Hij wacht op de terugkeer van de zwaluwen maar in de lucht is niets te horen. Geen enkele zwaluw. Alleen de stilte. De verontrustende stilte van een hemel zonder vogels. Plots ziet Tom een vreemde rood en gele bol aan de blauwe hemel.

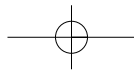
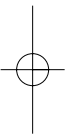
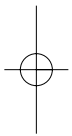
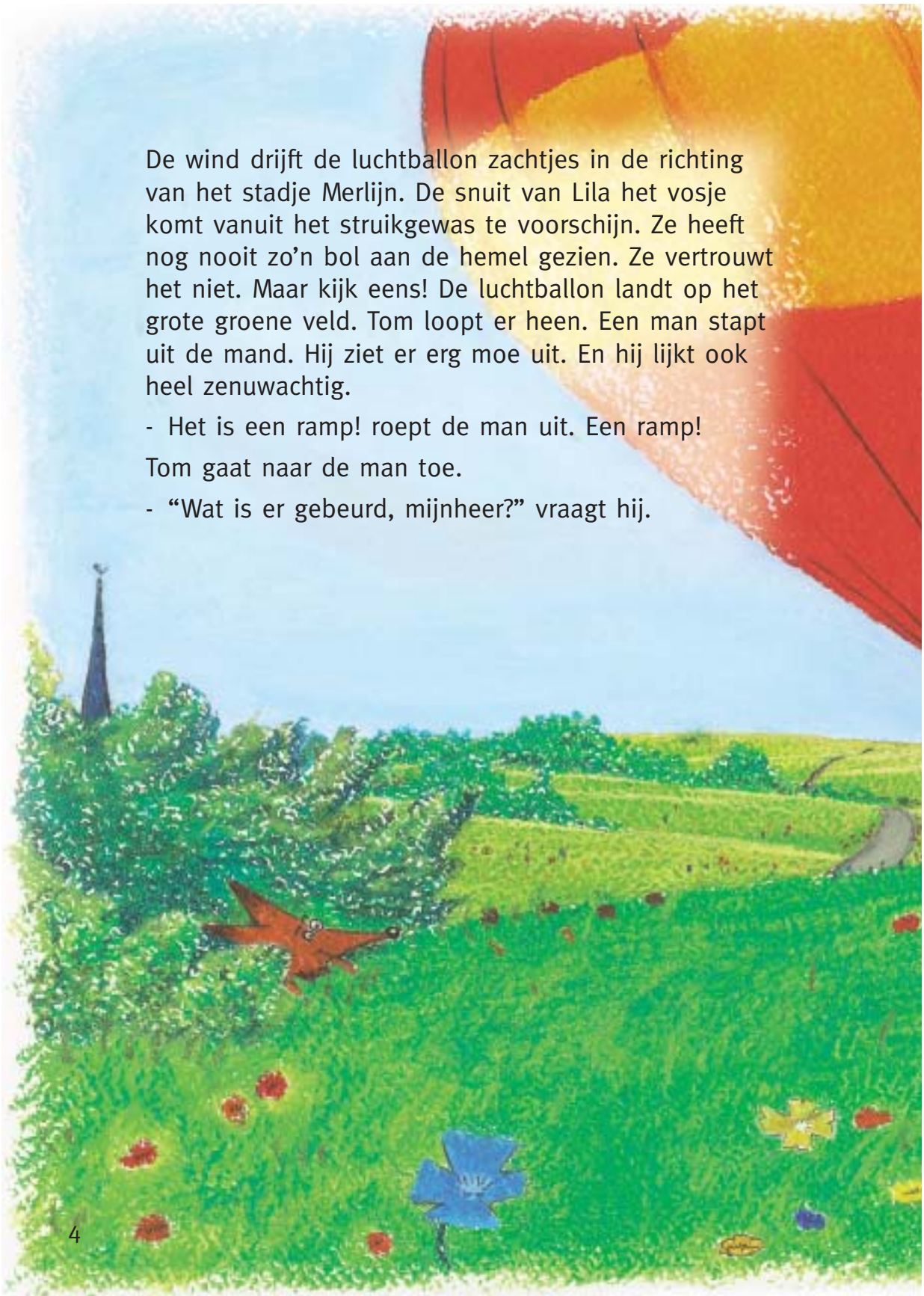
- Nou zeg! Een luchtballon! zegt Tom verbaasd.

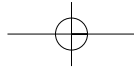

De wind drijft de luchtballon zachtjes in de richting van het stadje Merlijn. De snuit van Lila het vosje komt vanuit het struikgewas te voorschijn. Ze heeft nog nooit zo'n bol aan de hemel gezien. Ze vertrouwt het niet. Maar kijk eens! De luchtballon landt op het grote groene veld. Tom loopt er heen. Een man stapt uit de mand. Hij ziet er erg moe uit. En hij lijkt ook heel zenuwachtig.

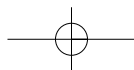
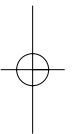
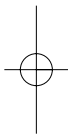
- Het is een ramp! roept de man uit. Een ramp!
- Tom gaat naar de man toe.
- "Wat is er gebeurd, mijnheer?" vraagt hij.

De man haalt uit de mand een rieten korf te voorschijn. Tom spert zijn ogen wijd open. Kijk eens aan! In dat kleine rieten korfje zitten vier schattige zwaluwen. Maar wat zien ze er uitgeput uit! En hongerig!

- Zijn ze ziek? vraagt Tom.
- Nee, antwoordt de man. Ze zijn alleen heel erg moe en hebben erg veel honger. Ik heb ze daarboven in de lucht gevonden. Ze bleven maar in het rond vliegen. Ze waren verdwaald, op zoek naar water en voedsel. Ze wisten niet waarheen! Uiteindelijk zijn ze in de mand van mijn luchtballon komen zitten!

Intussen heeft Lila het vosje vanuit haar schuilplaats haar vriend Tom gezien. Langzaam sluipt ze door het grote veld naar de rood en gele luchtballon.

- Opgelet! roept de man. Opgelet! Daar komt een vos! We moeten de zwaluwen beschermen! Pas op!
- Wees maar niet bang! zegt Tom. Het is mijn beste vriendin Lila!
- Ach zo? zegt de man verwonderd... En hoe heet jij?
- Tom

Lila gaat naar Tom toe en kijkt naar de vier zwaluwen.

Vele duizenden kilometers daarvandaan is een zwerm zwaluwen uit de grote goudgele woestijn de zee overgestoken. Ze vliegen door de eindeloze hemel. Ze vliegen over grote velden. Over grote steden. De zwaluwen praten met elkaar. Maar hun gekwetter klinkt heel bezorgd. Het zijn alarmkreten die zeggen:

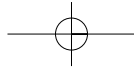
- Er zijn geen insecten meer in de velden! We hebben niets meer te eten!
- Waarom zijn er geen insecten meer? vraagt een van hen zacht.
- Dat weten we niet! antwoorden de andere in koor. Maar... Oh! Kijk daar! Tractoren sproeien producten op de velden! Wat gebeurt er?

Op datzelfde ogenblik neemt de man van de luchtballon een kleine vermoeide zwaluw in zijn grote hand. Hij kijkt Tom ernstig aan en zegt:

- Deze zwaluw heeft honger, Tom. Mensen willen mooie velden zonder insecten. Maar om die insecten te doden sproeien ze producten op de velden. Dat lijkt een goed idee, maar zo hebben de vogels niets meer te eten. Of...Bijna niets. En dat is een ramp.

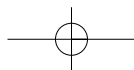
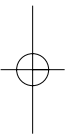
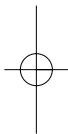

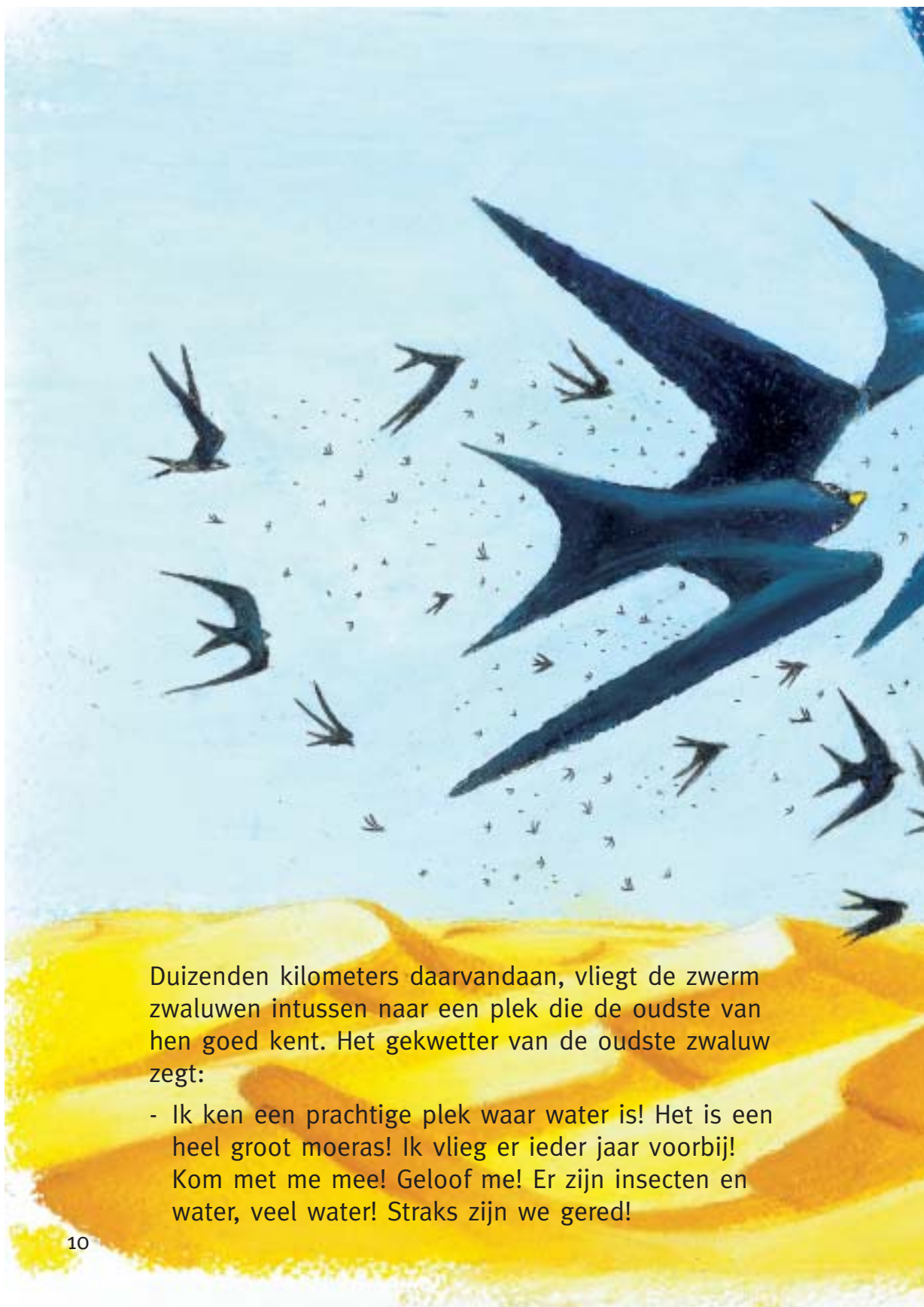
Tom draait zich om naar Lila.

- Lila! Snel! Ga insecten zoeken voor onze vier zwaluwen! In het grote bos krioelt het ervan! Ren Lila! Ren, vriendin!

Lila begrijpt het. Ze loopt snel naar het grote bos. De man kijkt weer naar Tom.

- Dit is helaas niet alles, Tom. Er is nog een ander probleem...
- Nog een probleem? vraagt Tom bezorgd.

Duizenden kilometers daarvandaan, vliegt de zwerm zwaluwen intussen naar een plek die de oudste van hen goed kent. Het gekwetter van de oudste zwaluw zegt:

- Ik ken een prachtige plek waar water is! Het is een heel groot moeras! Ik vlieg er ieder jaar voorbij! Kom met me mee! Geloof me! Er zijn insecten en water, veel water! Straks zijn we gered!

En vol vertrouwen vliegen de zwaluwen naar die plek. Uit de grond van zijn hartje hoopt de oudste zwaluw dat het moeras er nog steeds is. Hij is bang, heel erg bang maar hij houdt zijn snaveltje.

In het grote groene veld waar de lente al in de lucht hangt, pakt de man Tom bij zijn schouder. Zijn hand trilt een beetje.

- Wat is er? vraagt Tom. Wat is het andere probleem waarover u me wilde vertellen?

De man kijkt naar de hemel, naar de bomen, naar de vier zwaluwen en dan in de ogen van Tom. Hij zegt:

- De zwaluwen vinden steeds minder water op hun weg. Ze hebben steeds minder te drinken want waar moerassen zijn, bouwen mensen liever huizen, wegen of speelpleinen...
- Moerassen? Oh! Ik ben dol op moerassen! zegt Tom. Er zijn kikkervisjes, kikkers, waterspinnen... En wat is het leuk om in het slijk van de moerassen te ploeteren!

De man streelt Tom over het hoofd en zegt:

- Ha, ha... Volgens mij ben jij een flinke natuurvorser, Tom! In moerassen kan je inderdaad veel plezier beleven. Bovendien vinden veel vogels er water en voedsel! Wanneer ze terugkeren van hun trek, vliegen de zwaluwen van moeras tot moeras... Maar...

De man kijkt naar de vier kleine vermoeide zwaluwen en maakt zijn zin verder af.

- Als er geen moerassen meer zijn... Waar zullen de zwaluwen dan water vinden?

Dan komt Lila het vosje terug van het grote bos. Ze is kletsnat. Alsof ze net een rivier was overgestoken. Voorzichtig gaat ze naar de vier zwaluwen toe. De man is bang maar Tom stelt hem gerust:

- Wees maar niet bang. Lila zal goed voor de vogels zorgen, mijnheer.

Lila gaat voor de vier zwaluwen zitten. Ze spert haar grote bek wijd open. De man springt verschrikt op. Tom legt zijn hand op de arm van de man om hem duidelijk te maken dat hij nergens bang voor hoeft te zijn. Dan steekt Lila haar lange roze tong uit waarop twintig insecten liggen. De vier zwaluwen zien de insecten. Voorzichtig brengt de eerste zwaluw zijn snaveltje naar Lila's tong. En hops! Een insect is al verdwenen. Dan legt de tweede zwaluw zijn snaveltje tegen Lila's tong. En hops! Daar verdwijnt nog een insect. De man van de luchtballon krijgt de tranen in zijn ogen. Want wat een mooi gezicht is dit! De vier zwaluwen eten de twintig insecten gulzig op. Daarna gaat Lila op de grond liggen. Op haar vacht zitten nog honderden waterdruppeltjes van de rivier. De zwaluwen hebben het begrepen. Een voor een komen ze tegen de vacht van het vosje zitten, en drinken en drinken. Tom glimlacht.

- Ik had toch gezegd dat u niet bang hoefde te zijn, mijnheer. Lila is vriendelijk tegen iedereen.

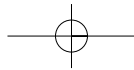
Op duizenden kilometers daarvandaan komt de vlucht zwaluwen intussen aan bij het grote moeras waarover de oudste zwaluw verteld had.

Ze kwetteren honderduit alsof ze willen zeggen:

- Hoera! We zijn gered! Eindelijk een moeras!
Eindelijk water! Eindelijk insecten! Hoera!

Vrolijk kwetterend vliegen de zwaluwen naar het grote moeras. Ze maken een duikvlucht naar het water. Eindelijk voedsel! Eindelijk water! Aan de oever vertrouwt de oudste zwaluw enkele reisgenootjes toe:

- Deze keer zijn we gered. Maar elk jaar hebben we het moeilijker op onze routes. Wat als het moeras er niet meer was geweest...? Wat als we in de plaats daarvan vijftwintig nieuwe huizen hadden gevonden... Wat hadden we dan gedaan?

De zwaluwen die naar de oudste zwaluw geluisterd hadden, kijken hem aan. Een van hen zegt:

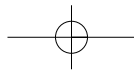
- We zijn kwetsbaar. We hebben de wijsheid van de mensen hard nodig.

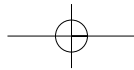
Een andere zegt:

- Ach, we zijn toch maar vogels... Misschien zijn we niet zo nuttig op aarde...

De andere zwaluwen maken zich boos en antwoorden:

- Niet zo nuttig? Als er geen vogels waren, wiezou dan die mooie liedjes naar de sterren sturen? Wiezou de insecten opeten die de groenten in de tuinen kapotmaken? Wie?... Wie dan?

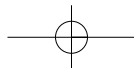

Op het grote groene veld van het stadje Merlijn zegt de man:

- We hebben net vier zwaluwen gered, Tom. Maar er zullen zeker nog duizenden andere zwaluwen aankomen. Ze zullen honger en dorst hebben. Kom, ik neem je mee in mijn luchtballon. Laten we daarboven op ze wachten. Zo kunnen we ze de kortste weg naar het kleine moeras in het grote woud tonen.

Tom kijkt naar Lila en fluistert haar toe:

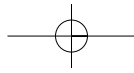
- Lila, mijn allerbeste vriendin, ga naar het kleine moeras in het grote woud. Wacht op de zwaluwen. Straks komen ze aan. Ontvang ze, begeleid ze en help ze. Ik ga de lucht in om ze de weg te wijzen.

De luchtballon stijgt op. De man en Tom zijn aan boord en ook de vier zwaluwen die van heel heel ver zijn gekomen. Hoog in de lucht zullen de vier zwaluwen de andere zwaluwen die eraan komen waarschuwen. Straks zullen ze hun vrienden geruststellen:

- Wees niet bang! Volg gerust die grote rood en gele luchtballon! Een eind verder vinden jullie eten en drinken! Jullie zijn gered!

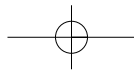
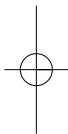
Hoog
in de lucht
kijkt de man naar Tom
en zegt:

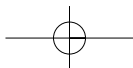
- Vogels zijn veel meer dan onze
vrienden. Ze zijn ons leven, Tom.

Tom antwoordt:

- U hebt gelijk, ze zijn ons leven.
Oh! Kijk mijnheer! Daar! Daar
komen ze!

Ze zweven, de zwaluwen, hoog
in het zwerk. De lente is in het
land. Overal en in volle glorie.
Ze zweven, de zwaluwen,
hoog in het zwerk.

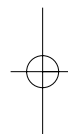
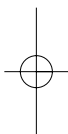
Europese Commissie

DE REIS VAN DE ZWALUWEN

Luxemburg: Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen

2004 — 20 blz. — 16,2 x 22,9 cm

ISBN 92-894-6886-6

Copies van deze publicatie zijn zolang de voorraad strekt gratis verkrijgbaar bij:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Milieu
Informatiecentrum (BU-9 0/11)
B-1049 Brussel
Fax: 32-2 299 61 98
E-mail: env-pubs@cec.eu.int

